

DE DOOP

Alle geredde mensen zijn door de ene goddelijke doop, I Korinthe 12:13, gedoopt in het lichaam van Christus. Door deze doop wordt elk lid van het lichaam van Christus geïdentificeerd met Christus' dood, begrafenis en opstanding. In het licht van de verklaringen over de doop in Efeze 4:5, Kolossensen 2:12, Romeinen 6: 3-4 en I Korinthe 1:17: "Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen", bevestigen wij dat de waterdoop geen plaats heeft in Gods geestelijk programma voor het lichaam van Christus, in deze bedeling van genade.

Stel je eens voor...

Tijd: ongeveer 9.00 uur in de morgen, bijna 2000 jaar geleden.

Plaats: de weg naar Golgotha, een heuvel gelegen buiten de muren van Jeruzalem waar gevangenen ter dood gebracht worden.

Er zal iets vreemds en ongebruikelijks plaatsvinden vandaag. Een lawaaierige, schreeuwende menigte loopt de weg op, sommige mensen die achter de drie veroordeelde gevangenen lopen, huilen. De gevangenen zullen op de heuvel in de verte gekruisigd worden. Twee van die mannen waren rovers, maar de derde man lijkt op geen enkele mens die ik ooit ontmoet heb. Ze noemen Hem Jezus.

De menigte passeert ons nu, en Jezus draagt Zijn eigen kruis. Een soldaat draagt een bord wat op Zijn kruis bevestigd zal worden. Laten we eens zien wat er op staat: "Dit is Jezus, Koning der Joden". Het lijkt of ze Jezus hebben geslagen. Hij bezwijkt bijna onder het gewicht van het kruis. Nu dwingen de soldaten een man die toevallig de weg opliep om het kruis te gaan dragen. Laten we eens zien of ik met hem kan praten, "Meneer, meneer! Wat is uw naam?"

"Ik ben Simon, ik kom uit Cyrene."

"Ja, Simon, ik heb gezien dat de soldaten je dwongen om het kruis van Jezus te dragen. Ken je Hem persoonlijk?"

"Nee, ik heb wel over Hem gehoord natuurlijk, net als iedereen Hij heeft enkele verbazingwekkende en wonderlijke dingen gedaan in deze omgeving. Ik weet eigenlijk niet waarom ze Hem ter dood brengen!"

We zijn nu bij de heuvel gearriveerd. Het is erg rumoerig. Sommige mensen uit de menigte schreeuwen nog steeds beledigingen naar Jezus. Hij zegt geen woord. Enige soldaten hebben de kleding van de gevangenen gepakt, en verdelen het onder elkaar. Nu zetten ze de kruizen in elkaar. Ze leggen Jezus op het kruis en slaan lange spijkers door Zijn handen en voeten in het hout van het kruis.

Hij lijkt erge pijn te hebben, maar zegt niets. De twee dieven worden ook aan hun kruizen bevestigd, en daarna maken de soldaten het bord vast boven op het kruis van Jezus. De kruizen worden nu rechtop in de grond geplaatst. Jezus in het midden.

De mensen lopen nog steeds rond. Een van hen heeft net naar Jezus geschreeuwd: "Als je God bent, waarom kom je dan niet van het kruis af?" en lachend loopt hij weg. Jezus is in doodstrijd maar Hij antwoordt niet.

Het is midden op de dag, maar plotseling wordt het donker! Het is in feite pikke donker nu. Ik heb nog nooit zo'n duisternis op het midden van de dag gezien.

De menigte voelt zich niet op haar gemak, sommigen lijken bang te worden, en velen gaan weg. Op een afstand, verwijderd van het kruis, zie ik enige van Jezus' volgelingen. Al huilend kijken zij toe hoe langzamerhand het leven uit Hem verdwijnt.

Hij heeft net wat gezegd tegen een van de dieven, en ook tegen Zijn moeder, en een van Zijn discipelen. Een soldaat wil Hem iets te drinken geven, om de pijn te verlichten, maar Hij weigert het.

Het is nu 3.00 uur 's middags, en in de duisternis lijkt het of Jezus opnieuw gaat praten. Hij roept uit met luide stem: "Mijn God, Mijn God, waarom het Gij mij verlaten?!" Hij hangt nu al vele uren aan het kruis. Nu roept Hij weer en zegt: "Het is volbracht." Hij heeft Zijn laatste adem uitgeblazen. Hij is weg - dood.

De aarde begint te trillen, en rotsen splijten. Ik vind het niet erg om jullie te vertellen dat ik erg bang ben. De soldaten schrikken, en staan stokstijf van de angst. De hoofdman over honderd zegt ontsteld: "Dit was echt God's Zoon!"

Een soldaat doorboorde de zij van Jezus met een speer om er zeker van te zijn dat Hij dood was, daarna vertrokken alle soldaten snel. Nu komen Zijn vrienden om Zijn lichaam van het kruis te halen. Ik geloof dat ze Hem willen begraven in het graf van Jozef van Arimatea.

Het is zondagmorgen geworden. De zon is net opgekomen en ik wacht in de tuin van Jozef op een paar vrienden van Jezus, om met hen te praten. Een paar soldaten houden de wacht bij het graf. Ze zijn er al vanaf het moment dat het lichaam van Jezus daar aangekomen is. De farizeeën en voornaamste priesters waren namelijk bang dat de discipelen een namaak opstanding zouden creëren. Daarom hebben zij de wachten bij het graf gezet en zich ervan verzekerd dat de steen verzegeld is aan het graf.

Daar komen de vrouwen aan. Oh!..Oh!.. Wat gebeurt er!..Weer een aardbeving!.. Ik kan niet meer spreken!..Het lijkt wel of ik een donderslag hoor! Een engel des Heren is uit de hemel gekomen, en rolt de gigantische steen weg van het graf alsof het een kiezelsteentje is. En nu gaat Hij erop zitten!

Oh, wat een ervaring! De soldaten liggen op de grond. Ik geloof dat ze van angst zijn flauwgevallen. De engel zegt tegen de vrouwen: "Wees niet bang! Ik weet dat jullie Jezus zoeken Die gekruisigd is. Hij is niet hier, Hij is opgestaan. Zoals Hij voorspeld had. Kom maar, kijk naar waar Hij gelegen heeft." De vrouwen zijn zo opgewonden en ontroerd dat ze snel vertrekken naar het dorp om het te vertellen aan Jezus' discipelen.

Enkele dagen zijn voorbijgegaan, en ik kan het nauwelijks geloven, maar Jezus Christus is overal gezien. Sommigen hebben met Hem gesproken, en de tijd samen met Hem doorgebracht. Er bestaat geen twijfel over, Hij is opgestaan uit de doden!

Eenenveertig dagen zijn nu voorbijgegaan sinds de opstanding. En ik moet jullie tenslotte vertellen dat de Here Jezus Christus gisteren terug naar de hemel is gegaan. Hij was in Bethanië met Zijn discipelen, en terwijl Hij Zijn handen ophief om hen te zegenen, gebeurde het. Hij werd opgenomen in de hemel. Zijn "volbrachte werk" was klaar.

Ja, jij was daar echt! Als jij voor jezelf vertrouwt hebt op het volbrachte werk van Christus, dan zegt God's Woord dat je door de éne Goddelijke doop, lid geworden bent van het lichaam van Christus. Door deze éne doop wordt elk lid van het lichaam van Christus geïdentificeerd (of "één gemaakt") met Christus in Zijn dood, begrafenissen en opstanding. Dit betekent dat onze oude persoon - ons oude zondige ik voordat we behouden waren - aan het kruis genageld werd toen de Here Jezus Christus daaraan genageld werd. En het betekent ook dat toen Hij begraven werd, onze oude zondige persoon begraven werd. En toen Hij opstond uit het graf, stond ook onze NIEUWE levende persoon op.

De glorievolle kracht van God de Vader heeft Christus uit de doden opgewekt, geeft ons eeuwig leven en overwinning over de zonde.

Romeinen 6:11-22 vertelt ons dat we onszelf als dood voor de macht der zonde moeten beschouwen. We moeten geloven dat het ons niet meer kan beheersen, en we behoren te leven voor God onze bron van leven, kracht en overwinning. We behoren onze lichamen niet tot werktuigen van satan te maken, maar ze te geven aan de Here, zodat Hij ze kan gebruiken als werktuigen der gerechtigheid.

"Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levend zijt in Christus Jezus, onzen Here." Romeinen 6:11.